

ร่าง

พระราชบัญญัติคุ้มครองคนประจำเรือ

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองคนประจำเรือ

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองคนประจำเรือ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วัน

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) เรือที่ใช้ทำการประมงหรือกิจกรรมต่อเนื่องที่คล้ายคลึงกัน

(๒) เรือซึ่งต่อตามแบบประเพณีดั้งเดิม

(๓) เรือรบหรือเรือที่ใช้ในทางทหาร

(๔) เรือของทางราชการที่มีไว้วัตถุประสงค์ทางพาณิชยกรรม

(๕) เรือที่มีขนาดน้อยกว่าสองร้อยตันกรอส

(๖) เรืออื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“งานขนส่งทางเรือเดินทะเล” หมายความว่า งานขนส่งหรือการลำเลียงหรือ

เคลื่อนย้ายบุคคล สัตว์ สินค้าหรือสิ่งของด้วยเรือเดินทะเลที่ทำงานในเรือเดินทะเล

“เรือ” หมายความว่า เรือที่มีลักษณะสำหรับใช้ในทะเลตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย ที่เป็นเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ โดยไม่รวมถึงเรือที่ใช้ในน่านน้ำที่อยู่ภายในหรือประชิดติดกับน่านน้ำที่ใช้กำบังคลื่นลมหรือพื้นที่ที่มีการบังคับใช้กฎระเบียบของท่าเรือ

“คนประจำเรือ” หมายความว่า คนทำงานบนเรือ โดยเป็นผู้ได้รับจ้าง หรือได้รับมอบหมาย หรือทำงานด้วยความสามารถไม่ว่าด้านใดก็ตาม

“เจ้าของเรือ” หมายถึง เจ้าของเรือ หรือองค์กร หรือบุคคลอื่นใด เช่น ผู้จัดการ ตัวแทน หรือผู้เช่าเรือเปล่าผู้ซึ่งรับเอาความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติการของเรือมาจากเจ้าของ และโดยการที่เป็นผู้ซึ่งรับเอาความรับผิดชอบนั้นมาได้ตกลงเข้ารับช่วงหน้าที่และความรับผิดชอบที่กำหนดให้กับเจ้าของเรือ ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะมิบุคคลหรือองค์กรอื่นใดมาปฏิบัติหน้าที่หรือรับผิดชอบในประการอื่นแทนเจ้าของเรือหรือไม่ก็ตาม

“สัญญาจ้างคนประจำเรือ” หมายความว่า ข้อตกลงเกี่ยวกับการจ้าง รวมตลอดถึง ข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง

“ตันกรอส” หมายความว่า หน่วยที่ใช้กำหนดขนาดของเรือที่คำนวณได้ตาม กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

“ใบรับรองแรงงานทางทะเล” หมายความว่า เอกสารที่ออกโดยหน่วยงานราชการที่ได้รับมอบหมายจากรัฐมนตรีเพื่อรับรองสภาพการทำงานและความเป็นอยู่ของคนประจำเรือ ว่าได้ปฏิบัติตามที่พระราชบัญญัตินี้ตามมาตราต่าง ๆ ตามใบประกาศการปฏิบัติด้านแรงงานทางทะเล

“ใบประกาศการปฏิบัติด้านแรงงานทางทะเล” หมายความว่า เอกสารที่เจ้าของเรือรับรองว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองคนประจำเรือ

“ชั่วโมงการทำงานปกติ” หมายความว่า เวลาในช่วงที่คนประจำเรือถูกกำหนดให้ทำงานให้แก่เรือ

“ชั่วโมงพักผ่อน” หมายความว่า เวลานอกเหนือจากชั่วโมงทำงาน ซึ่งไม่รวมถึงการหยุดพักในระยะเวลาสั้น ๆ ระหว่างการทำงาน

“วันทำงานปกติ” หมายความว่า วันที่กำหนดให้คนประจำเรือทำงานตามปกติ

“วันหยุด” หมายความว่า วันที่กำหนดให้คนประจำเรือหยุดประจำสัปดาห์ หยุดตาม ประเพณี หรือหยุดพักผ่อนประจำปี

“วันลา” หมายความว่า วันที่คนประจำเรือป่วย หรือลาตามพระราชบัญญัตินี้

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินที่เจ้าของเรือและคนประจำเรือตกลงกันจ่ายเป็น ค่าตอบแทนในการทำงานตามสัญญาสำหรับเวลาการทำงานปกติเป็นรายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ ราย เดือน หรือระยะเวลาอื่น หรือจ่ายให้โดยคำนวณตามผลงานที่คนประจำเรือทำได้ในเวลาทำงานปกติของ วันทำงาน และให้หมายความรวมถึงเงินที่เจ้าของเรือจ่ายให้แก่คนประจำเรือในวันหยุดและวันลาที่ คนประจำเรือมิได้ทำงาน แต่คนประจำเรือมีสิทธิได้รับตามพระราชบัญญัตินี้

“ค่าตอบแทนเหมาจ่าย” หมายความว่า ค่าตอบแทนที่คำนวณจากค่าจ้าง และสิทธิ ประโยชน์ที่เป็นเงินอย่างอื่น โดยอาจหมายความรวมถึงค่าชดเชย หรือค่าล่วงเวลาด้วยก็ได้

“อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ” หมายความว่า อัตราค่าตอบแทนขั้นต่ำที่คณะกรรมการกำหนด ให้กับคนประจำเรือ

“การทำงานล่วงเวลา” หมายความว่า การทำงานนอกหรือเกินชั่วโมงการทำงานปกติ หรือเกินชั่วโมงทำงานในแต่ละวันที่เจ้าของเรือและคนประจำเรือตกลงกันตามพระราชบัญญัตินี้ในวัน ทำงานหรือวันหยุดแล้วแต่กรณี

“ค่าล่วงเวลา” หมายความว่า เงินที่เจ้าของเรือจ่ายให้แก่คนประจำเรือเป็นการตอบ แทนการทำงานล่วงเวลาในวันทำงาน

“ค่าล่วงเวลาในวันหยุด” หมายความว่า เงินที่เจ้าของเรือจ่ายให้แก่คนประจำเรือเป็น การตอบแทนการทำงานล่วงเวลาในวันหยุด

“ค่าชดเชย” หมายความว่า เงินที่เจ้าของเรือจ่ายให้แก่คนประจำเรือเมื่อเลิกสัญญา โดยไม่รวมเงินประเภทอื่นซึ่งเจ้าของเรือตกลงจ่ายให้แก่คนประจำเรือ

“เงินสะสม” หมายความว่า เงินที่คนประจำเรือจ่ายเข้ากองทุนสงเคราะห์คนประจำเรือ

“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินที่เจ้าของเรือจ่ายให้แก่คนประจำเรือเพื่อสมทบ กองทุนสงเคราะห์คนประจำเรือ

“ท่าเรือ” หมายความว่า ธุรกิจเกี่ยวกับท่าเรือ และให้หมายความ รวมถึงคูเรือและกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนประกอบกับท่าเรือ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองคนประจำเรือ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับ ออกระเบียบและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ จะกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่และเงื่อนไขในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยก็ได้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองคนประจำเรือ

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองคนประจำเรือขึ้นในสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กระทรวงแรงงาน และให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับคนประจำเรือ ทั้งในและต่างประเทศ

(๒) ศึกษาข้อมูลทางวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนายกระดับมาตรฐานการทำงานของคนประจำเรือ และธุรกิจการเดินเรือในภาพรวม

(๓) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองคนประจำเรือ ประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าแปดคน แต่ไม่เกินยี่สิบคนในจำนวนนั้นอย่าง

น้อยต้องมีกรรมการผู้แทนกระทรวงคมนาคม และผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ กรรมการซึ่งเป็นฝ่าย
เจ้าของเรือสามคนและฝ่ายคนประจำเรือสามคนซึ่งมาจากการเลือกตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๘ ให้ประธานกรรมการ และกรรมการ อยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนประธานกรรมการ หรือ
กรรมการ ซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของ
ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งตนแทนประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับ
แต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามกำหนดเวลา ประธานกรรมการหรือ
กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) พ้นจากตำแหน่งโดยการจับสลาก
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือ
- (๗) ไม่สามารถมาปฏิบัติหน้าที่ด้วยประการอื่น

มาตรา ๙ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าเจ็ดคน
และต้องมีกรรมการซึ่งเป็นฝ่ายเจ้าของเรือ และฝ่ายคนประจำเรืออย่างน้อยฝ่ายละหนึ่งคน จึงจะเป็นองค์
ประชุม

ถ้าในการประชุมคราวใด ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการในที่ประชุมมติของ
ที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้
ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ประสานงานกับองค์กรภายในประเทศทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การคุ้มครองคนประจำเรือได้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- (๒) ชี้ขาดข้อพิพาทแรงงานตามที่ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมาย
- (๓) เสนอความเห็นของคณะกรรมการคุ้มครองคนประจำเรือเกี่ยวกับนโยบายการให้ความคุ้มครองคนประจำเรือ ธุรกิจเดินเรือ และที่เกี่ยวข้องต่อหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง
- (๔) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานการทำงานของคนประจำเรือให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- (๕) พิจารณากำหนดมาตรฐานหน่วยงานออกใบรับรองทางทะเล และออกใบอนุญาตหน่วยงานรับรองมาตรฐานแรงงานทางทะเล
- (๖) แจ้งการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานแรงงานทางทะเลร้ายแรงต่อองค์การแรงงานระหว่างประเทศ
- (๗) ประกาศกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำคนประจำเรือ
- (๘) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตามความเห็นสมควร
- (๙) ตรวจสอบบังคับการประชุมและแนวปฏิบัติที่จำเป็น
- (๑๐) อื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด ๒

บททั่วไป

มาตรา ๑๑ การเรียกร้อยหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่คนประจำเรือพึงได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อให้มีอำนาจฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีแรงงานให้แก่คนประจำเรือหรือทนายาท โดยธรรมชาติของคนประจำเรือซึ่งถึงแก่ความตาย และเมื่อกระทรวงได้แจ้งให้ศาลทราบแล้ว ก็ให้มีอำนาจกระทำการได้จนคดีถึงที่สุด

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่เจ้าของเรือไม่คืนหลักประกัน หรือไม่จ่ายเงินที่ต้องชำระให้คนประจำเรือ ให้เจ้าของเรือเสียดอกเบี้ยให้แก่คนประจำเรือในระหว่างผิदनด้อยละสิบห้าต่อปี

ในกรณีที่เจ้าของเรือจงใจไม่คืนหรือไม่จ่ายเงินตามพระราชบัญญัตินี้โดยปราศจากเหตุอันสมควร เมื่อพ้นกำหนดเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ถึงกำหนดคืนหรือจ่ายให้เจ้าของเรือเสียเงินเพิ่มให้แก่คนประจำเรือร้อยละสิบห้าของเงินที่ค้างจ่ายทุกระยะเวลาสามสิบวัน

ในกรณีที่เจ้าของเรือพร้อมที่จะคืนหลักประกันหรือจ่ายเงินตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง และได้นำเงินตามมูลค่าดังกล่าวไปมอบไว้แก่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อจ่ายให้แก่คนประจำเรือ เจ้าของเรือไม่ต้องเสียดอกเบี้ยหรือเงินเพิ่มตั้งแต่วันที่เจ้าของเรือนำเงินนั้นไปมอบไว้

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้เจ้าของเรือเรียกหรือรับหลักประกันการทำงานหรือหลักประกันความเสียหายในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็เงิน ทรัพย์สินอื่นหรือการค้ำประกันด้วยบุคคลจากคนประจำเรือ เว้นแต่ลักษณะหรือสภาพของงานที่ทำนั้นคนประจำเรือต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินของเจ้าของเรือซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของเรือได้ ทั้งนี้ ลักษณะหรือสภาพของงานที่ให้เรียกหรือรับหลักประกันจากคนประจำเรือ ตลอดจนประเภทของหลักประกัน จำนวนมูลค่าของหลักประกัน และวิธีการเก็บรักษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เจ้าของเรือเรียกหรือรับหลักประกัน หรือทำสัญญาประกันกับคนประจำเรือเพื่อชดใช้ความเสียหายที่คนประจำเรือเป็นผู้กระทำ เมื่อเลิกสัญญาหรือสัญญาประกันสิ้นอายุให้เจ้าของเรือคืนหลักประกันพร้อมดอกเบี้ย ถ้ามี ให้แก่คนประจำเรือภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เลิกสัญญาหรือวันที่หรือวันที่สัญญาประกันสิ้นอายุ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๕ หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระค่าตอบแทนในการทำงาน เงินสะสม เงินสมทบหรือเงินเพิ่มให้คนประจำเรือหรือกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แล้วแต่กรณี มีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของเจ้าของเรือซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่คนประจำเรือเป็นคนประจำเรือของเจ้าของเรือ ผู้รับเหมาช่วง ผู้รับเหมาค่าแรง หรือผู้ว่าจ้างอื่น มิใช่เจ้าของเรือ ให้เจ้าของเรือไต่เบี่ยเงินที่ได้จ่ายไปเพื่อค่าใช้จ่ายที่ได้จ่าย

ไปเพื่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รวมตลอดถึงค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องคืนจากบุคคลดังกล่าวได้ พร้อมดอกเบี้ยร้อยละสิบห้าต่อปีนับแต่วันที่เจ้าของเรือได้จ่ายเงินดังกล่าวให้แก่คนประจำเรือ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่กิจการใดมีการเปลี่ยนแปลงตัวเจ้าของเรือเนื่องจากการโอน รับมรดก หรือด้วยประการอื่นใด หรือในกรณีที่เจ้าของเรือเป็นนิติบุคคล และมีการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลง โอน หรือควบกับนิติบุคคลใด สิทธิต่างๆที่คนประจำเรือมีอยู่กับเจ้าของเรือเดิมเช่นใดให้คนประจำเรือ มีสิทธิเช่นว่านั้นต่อไป และให้เจ้าของเรือใหม่รับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ที่มีต่อคนประจำเรือนั้นทุกประการ

มาตรา ๑๘ ให้เจ้าของเรือปฏิบัติต่อคนประจำเรือให้ถูกต้องตามสิทธิและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๙ เจ้าของเรือ หัวหน้างาน ผู้ควบคุมงาน หรือผู้ตรวจงานมีหน้าที่ดูแล ป้องกันมิให้คนประจำเรือถูกล่วงเกินทางเพศบนเรือ

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เจ้าของเรือต้องแจ้งการดำเนินการ อย่างหนึ่งอย่างใดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าของเรือแจ้งด้วยตนเอง แจ้งโดยทางไปรษณีย์ ทางโทรสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์แล้วแต่กรณี ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาการทำงานของคนประจำเรือ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นับวันหยุด วันลา วันที่เจ้าของเรืออนุญาตให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ของ คนประจำเรือ และวันที่เจ้าของเรือสั่งให้คนประจำเรือหยุดงานเพื่อประโยชน์ของเจ้าของเรือ รวมเป็น ระยะเวลาการทำงานของคนประจำเรือด้วย

มาตรา ๒๒ การที่คนประจำเรือไม่ได้ทำงานติดต่อกันโดยเจ้าของเรือมีเจตนาที่จะ ไม่ให้คนประจำเรือนั้นมีสิทธิใดตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าเจ้าของเรือจะให้คนประจำเรือทำงานในหน้าที่ ใด และการทำงานแต่ละช่วงมีระยะเวลาห่างกันเท่าใดก็ตาม ให้นับระยะเวลาการทำงานของทุกช่วงเข้า ด้วยกัน เพื่อประโยชน์ในการได้สิทธิของคนประจำเรือ

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เจ้าของเรือดำเนินการอย่างหนึ่ง อย่างใดที่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ให้เจ้าของเรือเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเพื่อการนั้น

ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เจ้าของเรือดำเนินการชำระหนี้ที่เป็นเงินอย่างใด อย่างหนึ่งให้แก่คนประจำเรือ หากปรากฏว่าเจ้าของเรือไม่ดำเนินการ หรือดำเนินการไม่สอดคล้องกับ

พระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าของเรือดำเนินการชำระหนี้ให้กับคนประจำเรือดังกล่าวโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดการงานนอกสั่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ เจ้าของเรือต้องจัดให้มีการแปลเอกสารต่าง ๆ ที่พระราชบัญญัตินี้ กำหนดเป็นภาษาอังกฤษ และจัดเก็บค่าแปลไว้ด้วยกัน ทั้งนี้ ในกรณีที่การแปลไม่ตรงกันและไม่อาจหยั่งทราบเจตนาอันแท้จริงได้ ให้ถือตามภาษาไทย

หมวด ๓

มาตรฐานขั้นต่ำในการทำงานบนเรือของคนประจำเรือ

ส่วนที่ ๑

อายุขั้นต่ำ

มาตรา ๒๕ ห้ามเจ้าของเรือให้บุคคลอายุต่ำกว่าสิบหกปีทำงานบนเรือ

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีการให้เด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำงานบนเรือ ให้เจ้าของเรือปฏิบัติดังนี้

(๑) แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เด็กเข้าทำงาน

(๒) จัดทำบันทึกสภาพการทำงานกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเก็บไว้ในสถานที่ประกอบกิจการ บนเรือ และสำนักงานของเจ้าของเรือ พร้อมทั้งจะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจได้ในเวลาทำการ

(๓) แจ้งการสิ้นสุดของสัญญาต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเจ็ดวัน

การแจ้งหรือการจัดทำบันทึกตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้เจ้าของเรือให้คนประจำเรือซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำงานอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) งานซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับเครื่องกลขับเคลื่อนเรือและเครื่องจักรกลบนเรือ

(๒) งานเกี่ยวกับการแก้ไขซ่อมแซมเครื่องกลขับเคลื่อนเรือและเครื่องจักรกลบนเรือ

(๓) งานทำความสะอาดเครื่องจักรหรือเครื่องยนต์ขณะที่เครื่องจักรหรือเครื่องยนต์กำลังทำงาน

(๔) งานหลอม เป่า หล่อ งานปี้มโลหะ หรือรีดโลหะ

(๕) งานเกี่ยวกับความร้อน ความเย็น ความสั่นสะเทือน เสียง และแสงที่มีระดับแตกต่างจากปกติอันอาจเป็นอันตราย

(๖) งานเกี่ยวกับจุลชีวันเป็นพิษซึ่งอาจเป็นเชื้อไวรัส แบคทีเรีย รา หรือเชื้ออื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๗) งานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ วัตถุระเบิด หรือวัตถุไวไฟ เว้นแต่การเติมน้ำมันเชื้อเพลิง

(๘) งานขับหรือบังคับรถยกหรือปั้นจั่น

(๙) งานใช้เคลื่อนเดินด้วยพลังไฟฟ้าหรือเครื่องยนต์

(๑๐) งานที่ต้องทำได้น้ำเกินกว่า ๒๐ เมตร

(๑๑) งานเกี่ยวกับกัมมันตภาพรังสี

(๑๒) งานอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้เจ้าของเรือให้คนประจำเรือซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำงานในสถานที่ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่เล่นการพนัน

(๒) สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(๓) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้เจ้าของเรือจ่ายค่าตอบแทนในการทำงานของคนประจำเรือซึ่งเป็นเด็กให้แก่บุคคลอื่น

ห้ามมิให้เจ้าของเรือเรียกหรือรับเงินประกันเพื่อการใด ๆ จากฝ่ายคนประจำเรือซึ่งเป็นเด็ก

ในกรณีที่เจ้าของเรือ คนประจำเรือซึ่งเป็นเด็ก บิดามารดาหรือผู้ปกครองของคนประจำเรือที่เป็นเด็กจ่ายหรือรับเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนใดๆ เป็นการล่วงหน้าก่อนมีการจ้างขณะทำสัญญาหรือก่อนถึงงวดการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่คนประจำเรือในแต่ละคราวมิให้ถือว่าเป็นการจ่ายหรือรับค่าตอบแทนสำหรับคนประจำเรือซึ่งเป็นเด็กนั้นและห้ามมิให้เจ้าของเรื่อนำเงินหรือผลประโยชน์ตอบแทนดังกล่าวมาหักจากค่าตอบแทนที่ต้องจ่ายให้แก่คนประจำเรือซึ่งเป็นเด็กตามกำหนดเวลา

มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการทำงานของเด็กให้คนประจำเรือซึ่งเป็นเด็กมีสิทธิลาเพื่อเข้าประชุมสัมมนา ฝึกอบรม ฝึกหัดหรือลาเพื่อการอื่น ซึ่งจัดโดยสถานศึกษาหรือหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่อธิบดีเห็นชอบโดยให้คนประจำเรือซึ่งเป็นเด็กแจ้งให้เจ้าของเรือทราบล่วงหน้าถึงเหตุที่ลาโดยชัดแจ้ง พร้อมทั้งแสดงหลักฐานที่เกี่ยวข้องถ้ามี และให้เจ้าของเรือจ่ายค่าตอบแทนให้แก่คนประจำเรือซึ่งเป็นเด็กเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ปีหนึ่งต้องไม่เกินสามสิบวัน

มาตรา ๓๑ ห้ามเจ้าของเรือให้คนประจำเรือที่เป็นเด็กทำงานในเวลากลางคืนระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา เว้นแต่เป็นไปตามกำหนดการฝึกอบรมของโรงเรียนการเดินเรือหรือฝึกหัดการเดินเรือของทางราชการหรือเรือที่ทางราชการให้การรับรองหรือการทำงานในหน้าที่ที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพคนประจำเรือ

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้เจ้าของเรือให้คนประจำเรือซึ่งเป็นเด็กทำงานเกินแปดชั่วโมงต่อวัน และสี่สิบชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยให้เจ้าของเรือจะต้องจัดให้เด็กมีเวลาพักในช่วงรับประทานอาหารไม่น้อยกว่าหนึ่งชั่วโมง และจัดให้มีเวลาพักไม่น้อยกว่าสิบห้านาทีหลังจากทำงานติดต่อกันสองชั่วโมง

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีที่คนประจำเรือซึ่งเป็นเด็กที่อยู่ในแผนกเดินเรือห้องเครื่อง และแผนกจัดหาอาหารซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เข้ายาม หรือทำงานเป็นกะ หรือการฝึกอบรมของโรงเรียนการเดินเรือ หรือฝึกหัดการเดินเรือของทางราชการหรือเรือที่ทางราชการให้การรับรองหรือในกรณีจำเป็นอันเกิดจากเหตุสุดวิสัย อุบัติเหตุหรือเพื่อความปลอดภัยแก่เรือเดินทะเล สินค้า หรือคนโดยสาร ทั้งนี้ นายเรือต้องบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เหตุผล และลงชื่อรับรองทุกครั้ง

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่คนประจำเรือซึ่งเป็นเด็กทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนติดต่อกันโดยไม่มีการใช้สิทธิลาหยุดพักผ่อน และเรือนั้นไม่มีกำหนดกลับไปยังสถานที่ทำสัญญาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามเดือน ให้เจ้าของเรือรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายการส่งตัวกลับถิ่นที่อยู่ของคนประจำเรือ เมื่อคนประจำเรือซึ่งเป็นเด็กนั้นขอลาหยุดพักผ่อนประจำปี

ส่วนที่ ๒

ใบรับรองแพทย์

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้เจ้าของเรือให้คนประจำเรือทำงานบนเรือ เว้นแต่คนประจำเรือ
มีใบรับรองแพทย์มาแสดงว่ามีความพร้อมด้านสุขภาพ

ในกรณีเร่งด่วน เจ้าของเรือจะให้คนประจำเรือทำงานบนเรือก็ได้ หากคนประจำเรือ
มีใบรับรองแพทย์หมดอายุแล้วไม่เกินหกเดือนไว้ในครอบครอง และระยะเวลาที่ให้ทำงานนั้นไม่เกิน
สามเดือน แต่จะต้องจัดให้คนประจำเรือตรวจสุขภาพและขอใบรับรองแพทย์ในท่าเรือถัดไป หากปรากฏ
ว่าคนประจำเรื่อนั้นสุขภาพไม่แข็งแรงเพียงพอในการทำงานบนเรือ เจ้าของเรือจะให้คนประจำเรือคนนั้น
ทำงานบนเรือต่อไปไม่ได้

มาตรา ๓๕ ใบรับรองแพทย์แสดงว่าคนประจำเรือมีความพร้อมในการทำงานบนเรือ
ต้องออกโดยแพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่อธิบดีกรมการขนส่งทาง
น้ำและพาณิชยนาวีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ให้ใบรับรองแพทย์มีอายุสองปี เว้นแต่เป็นใบรับรองแพทย์ของคนประจำ
เรือซึ่งเป็นเด็กให้ใบรับรองแพทย์มีอายุไม่เกินหนึ่งปี

ใบรับรองแพทย์เรื่องการมองเห็นสีให้มีอายุหกปี

ส่วนที่ ๓

การฝึกอบรมและการมีคุณสมบัติที่เหมาะสม

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้เจ้าของเรือให้คนประจำเรือทำงานบนเรือ เว้นแต่คนประจำเรือ
มีหลักฐานรับรองว่าคนประจำเรือได้ผ่านการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยส่วนบุคคลบนเรือครบถ้วน และ
มีหลักฐานรับรองว่าคนประจำเรือได้ผ่านการฝึกอบรมหรือมีใบรับรองแสดงว่ามีความสามารถและ

คุณสมบัติเหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ทำบนเรือ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรี
กระทรวงคมนาคมประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๔

การคัดเลือกและการบรรจุคน

มาตรา ๓๘ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งคนประจำเรือมาทำงานบนเรือนั้น
ให้เป็นไปตามที่ระเบียบกระทรวงแรงงานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด ๓

สภาพการจ้าง

ส่วนที่ ๑

ข้อตกลงการจ้างงานของคนประจำเรือ

มาตรา ๓๙ ให้เจ้าของเรือจัดให้มีหลักฐานแห่งข้อตกลงตามสัญญาจ้างคนประจำ
เรือ เป็นหนังสือพร้อมลายมือชื่อคนประจำเรือ และเจ้าของเรือ เป็นคู่ฉบับโดยฉบับหนึ่งให้จัดเก็บไว้บนเรือ
และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้กับคนประจำเรือ พร้อมทั้งจะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจได้ตลอดเวลา

หลักฐานตามวรรคหนึ่งต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อตัวและนามสกุลคนประจำเรือ
- (๒) วันเดือนปีเกิด หรืออายุคนประจำเรือ
- (๓) สถานที่เกิดของคนประจำเรือ

- (๔) ที่อยู่ปัจจุบันของคนประจำเรือ
- (๕) สถานที่ และวันที่ทำสัญญา
- (๖) ตำแหน่งหรืองานในหน้าที่
- (๗) ชื่อตัวและนามสกุลของเจ้าของเรือ
- (๘) ที่อยู่ปัจจุบันของเจ้าของเรือ
- (๙) ชื่อเรือ
- (๑๐) เส้นทางหลักและท่าเรือปลายทางของการเดินเรือแต่ละเที่ยว
- (๑๑) อัตราค่าตอบแทน หรือวิธีการคำนวณ
- (๑๒) จำนวนวันหยุดประจำปีที่ได้รับค่าตอบแทน หรือวิธีการคำนวณ
- (๑๓) สิทธิประโยชน์จากการคุ้มครองการประกันสังคมและสุขภาพที่เจ้าของเรือเป็นผู้จัดหาให้กับคนประจำเรือ

(๑๔) สิทธิในการส่งตัวคนประจำเรือกลับ ระบุรูปแบบการเดินทางและรายการค่าใช้จ่ายเบื้องต้น และสถานที่ที่คนประจำเรือต้องการให้ส่งตัวกลับ

- (๑๕) ข้อตกลงที่ได้มาจากการร่วมเจรจาต่อรอง
- (๑๖) วันสิ้นสุดของสัญญา หรือเงื่อนไขการสิ้นสุด
- (๑๗) วิธีการร้องเรียนบนเรือ การบันทึกการร้องเรียน และขั้นตอนการพิจารณา
- (๑๘) อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ให้สัญญามีผลใช้บังคับตามระยะเวลาที่เจ้าของเรือและคนประจำเรือตกลงกัน ถ้ามิได้กำหนดเวลาไว้ให้ถือว่าสัญญานั้นมีผลใช้บังคับหนึ่งปีนับแต่วันที่เจ้าของเรือรับคนประจำเรือเข้าทำงาน

มาตรา ๔๑ สัญญาจ้างย่อมสิ้นสุดลงเมื่อครบกำหนดระยะเวลาในสัญญาโดยมิต้องบอกกล่าวล่วงหน้า

ในกรณีที่สัญญาที่ไม่มีกำหนดระยะเวลา เจ้าของเรือหรือคนประจำเรืออาจบอกเลิกสัญญาโดยบอกกล่าวล่วงหน้าเป็นหนังสือให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบ ในเมื่อถึงหรือก่อนจะถึงกำหนดจ่าย

ค่าตอบแทนคราวหนึ่งคราวใด เพื่อให้เป็นผลเลิกสัญญากันเมื่อถึงกำหนดจ่ายค่าตอบแทนคราวถัดไป
ข้างหน้าที่ได้ แต่ไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้าเกินสามเดือน

ในกรณีที่เจ้าของเรือเป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญา ถ้าเจ้าของเรือไม่ได้ระบุเหตุผลไว้ใน
หนังสือบอกเลิกสัญญา เจ้าของเรือจะยกเหตุขึ้นชั้นอ้างภายหลังไม่ได้

การบอกเลิกสัญญาตามวรรคสอง เจ้าของเรืออาจจ่ายค่าตอบแทนตามจำนวนที่
จะต้องจ่ายจนถึงเวลาเลิกสัญญาตามกำหนดที่บอกกล่าวและให้คนประจำเรือออกจากงานทันทีได้ และ
ให้ถือว่าการจ่ายค่าจ้างให้แก่คนประจำเรือตามวรรคนี้

มาตรา ๔๒ ห้ามมิให้เจ้าของเรือกระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ ลงโทษ หรือเลิกสัญญา
คนประจำเรือเนื่องมาจากการยื่นคำร้องเรียนหรือร้องทุกข์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่มีการกระทำการ
อันเป็นปฏิปักษ์ ลงโทษ หรือเลิกสัญญาคนประจำเรือภายในหกสิบวันนับแต่มีการร้องเรียนหรือร้องทุกข์ต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่ให้สันนิษฐานว่าเป็นการกระทำเนื่องจากการยื่นคำร้องเรียนหรือร้องทุกข์นั้น

มาตรา ๔๓ ในกรณีสัญญาสิ้นสุดลงแล้วคนประจำเรือยังคงทำงานอยู่ต่อไปอีกและ
เจ้าของเรารู้ดังนั้นก็ไม่ต้องห้าม ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าคู่สัญญาเป็นอันได้ทำสัญญากันใหม่ โดยความ
อย่างเดียวกับสัญญาเดิม ถ้ามิได้มีการบอกเลิกสัญญาให้ถือว่าสัญญานั้นมีผลใช้บังคับต่อไปอีก
คราวละหนึ่งปี

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่คนประจำเรือละทิ้งการงานไปให้เจ้าของเรือแจ้งให้อธิบดีหรือ
ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คนประจำเรือทิ้งการงานไป ทั้งนี้ ให้เจ้าของเรือแจ้ง
ด้วยตนเอง แจ้งทางไปรษณีย์ แจ้งโดยทางโทรสาร หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์แล้วแต่กรณี ตามที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่สัญญาครบกำหนดในขณะที่เรือเดินทะเล ให้ถือว่าสัญญาจ้าง
นั้นยังคงใช้บังคับต่อไป จนกว่าเรือเดินทะเลนั้นได้เข้าเทียบท่าและทำการขนถ่ายสินค้าหรือผู้โดยสารขึ้นฝั่ง
เรียบร้อยแล้ว

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่สัญญาครบกำหนดในขณะที่เรือเทียบท่า แต่ไม่อาจหาบุคคลที่
มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคนประจำเรือมาทำงานแทนได้ เจ้าของเรืออาจขยายระยะเวลาของสัญญาต่อไป
ได้อีกจนกว่าเรือเดินทะเลจะได้เข้าเทียบท่าต่อไป

การขยายระยะเวลาของสัญญาตามวรรคหนึ่งต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่
สัญญาจ้างครบกำหนด

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่มีการขยายระยะเวลาของสัญญาจ้างตามหมวดนี้ ให้เจ้าของ
เรือปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขของสัญญาเดิม เว้นแต่กรณีที่ได้ปฏิบัติเป็นคุณแก่คนประจำเรือ
ยิ่งกว่า

มาตรา ๔๘ เจ้าของเรือจะต้องติดประกาศสัญญา และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสัญญา
เป็นภาษาไทยในที่เปิดเผย เพื่อให้คนประจำเรือ และพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้โดยสะดวก

เจ้าของเรือต้องจัดให้มีติดประกาศคำแปลเป็นภาษาอังกฤษไว้ ณ สถานที่เดียวกับ
เอกสารตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๙ เมื่อสัญญาสิ้นสุดลงแล้ว คนประจำเรือชอบที่จะได้รับใบสำคัญและการ
บันทึกแสดงว่าคนประจำเรือนั้นได้ทำงานมานานเท่าไรและงานที่ทำนั้นเป็นงานอย่างไร โดยไม่ระบุถึง
คุณภาพการทำงาน หรือค่าจ้างของคนประจำเรือ

ส่วนที่ ๒

ค่าจ้าง

มาตรา ๕๐ ให้เจ้าของเรือจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และ
ค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้ถูกต้องและตามกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้างเป็นรายเดือน รายวัน รายชั่วโมงหรือเป็น
ระยะเวลาอย่างอื่น หรือตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง

(๒) ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้จ่ายเดือน
หนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง

เจ้าของเรือต้องจัดทำบัญชีการจ่ายเงินให้คนประจำเรือเป็นรายเดือน โดยแสดง
อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่ใช้ ในกรณีที่มิได้จ่ายเงินในสกุลที่ได้ตกลงกัน

มาตรา ๕๑ ให้เจ้าของเรือกำหนดค่าจ้างของคนประจำเรือตามประเพณีการทำงานทางทะเล รวมทั้งประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ ทั้งนี้ ต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๒ ให้เจ้าของเรือจ่ายค่าจ้างแก่คนประจำเรือโดยตรงและเต็มจำนวนตามอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราในขณะนั้น ในกรณีที่เจ้าของเรือผิดนัดชำระเงินตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๓ ให้เจ้าของเรือจ่ายค่าจ้างแก่คนประจำเรือก่อนถึงกำหนดจ่ายค่าจ้าง ทั้งนี้ ภายในสามวันนับแต่วันที่คนประจำเรือร้องขอตามจำนวนวันทำงาน ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) คนประจำเรือถูกเลิกจ้างหรือครบเกษียณอายุ

(๒) คนประจำเรือร้องขอเพื่อใช้ในภารกิจของครอบครัวหรือผู้อยู่ในอุปการะสำหรับกรณีการรักษาพยาบาลหรือค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการพักผ่อนเนื่องจากอุบัติเหตุ

มาตรา ๕๔ เจ้าของเรือต้องจัดให้คนประจำเรือสามารถดำเนินการโอนเงินที่ได้รับทั้งหมดหรือบางส่วนให้กับสมาชิกในครอบครัว ผู้ที่อยู่ในอุปการะ หรือบุคคลอื่นตามกำหนดระยะเวลาที่ได้ตกลงกัน โดยเจ้าของเรืออาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากคนประจำเรือได้

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเรือได้คำนวณค่าจ้างโดยรวมค่าตอบแทนในการทำงานล่วงเวลาแล้ว เพื่อประโยชน์ในการคำนวณอัตราค่าจ้างให้คำนวณเวลาทำงานปกติหนึ่งวันไม่เกินวันละแปดชั่วโมง โดยให้ระบุอัตราค่าจ้างและวิธีการคำนวณในข้อตกลงให้ชัดเจนด้วย

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้เจ้าของเรือหักค่าตอบแทนในการทำงาน ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด เว้นแต่เป็นการหักเพื่อ

(๑) ชำระภาษีเงินได้ตามจำนวนที่คนประจำเรือต้องจ่ายหรือชำระเงินอื่นตามกฎหมายบัญญัติไว้

(๒) ชำระค่าบำรุงสหภาพแรงงานตามข้อบังคับของสหภาพแรงงาน

(๓) ชำระหนี้สินสหกรณ์ออมทรัพย์ หรือสหกรณ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันกับสหกรณ์ออมทรัพย์ หรือหนี้ที่เป็นไปเพื่อสวัสดิการที่เป็นประโยชน์แก่คนประจำเรือฝ่ายเดียว โดยได้รับความยินยอมล่วงหน้าจากคนประจำเรือ

(๔) เป็นเงินประกันตามมาตรา ๑๔ หรือชดใช้ความเสียหายให้แก่เจ้าของเรือ ซึ่งคนประจำเรือได้กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง โดยได้รับความยินยอมจากคนประจำเรือโดยชัดแจ้ง

(๕) เป็นเงินสะสมตามข้อตกลงเกี่ยวกับเงินทุนเงินสะสม

การหักตาม (๒)(๓)(๔) และ(๕) ในแต่ละกรณีห้ามมิให้หักเกินร้อยละสิบ และจะหักรวมกันได้ไม่เกินหนึ่งในห้าของเงินที่คนประจำเรือมีสิทธิได้รับตามกำหนดเวลาการจ่ายตามมาตรา .. เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากคนประจำเรือ

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่เจ้าของเรือต้องได้รับความยินยอมจากคนประจำเรือหรือมีข้อตกลงกับคนประจำเรือเกี่ยวกับการจ่ายเงินตามมาตรา ๕๔ หรือการหักเงินตามมาตรา ๕๖ เจ้าของเรือต้องจัดทำเป็นหนังสือและให้คนประจำเรือลงลายมือชื่อในการให้ความยินยอมหรือมีข้อตกลงกันไว้ให้ชัดเจนเป็นการเฉพาะ

ส่วนที่ ๓

ชั่วโมงการทำงานและชั่วโมงพักผ่อน

มาตรา ๕๘ ให้เจ้าของเรือติดประกาศเวลาตารางเวลาการทำงานบนเรือ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับ หน้าที่การทำงานทั้งเวลาการทำงานบนเรือ และในท่าเรือ พร้อมทั้งติดประกาศคำแปลไว้ด้วยกัน

มาตรา ๕๙ เจ้าของเรือจะให้คนประจำเรือทำงานมากกว่าวันละสิบสี่ชั่วโมงในรอบยี่สิบสี่ ชั่วโมง และ เจ็ดสิบสองชั่วโมงในรอบเจ็ดวัน โดยเจ้าของเรือมีหน้าที่บันทึกเวลาการทำงานของคนประจำเรือ และทำสำเนารับรองความถูกต้องเอกสารดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนประจำเรือมอบให้คนประจำเรือด้วย

มาตรา ๖๐ เจ้าของเรือต้องจัดให้คนประจำเรือมีชั่วโมงการพักผ่อนไม่น้อยกว่าสิบชั่วโมงในรอบยี่สิบสี่ชั่วโมง และเจ็ดสิบเจ็ดชั่วโมงในรอบเจ็ดวัน ในกรณีที่คนประจำเรือต้องทำงาน

ในช่วงเวลาพักผ่อนในกรณีจำเป็นอันเกิดจากเหตุสุดวิสัย อุบัติเหตุหรือเพื่อความปลอดภัยแก่เรือเดินทะเล
สินค้า หรือคนโดยสาร นายเรือสามารถพักการใช้ชั่วโมงการพักผ่อนได้ เจ้าของเรือต้องจัดให้คนประจำเรือ
ได้พักผ่อนชดเชยเวลาเหล่านั้นโดยเร็วที่สุด ทั้งนี้ นายเรือต้องบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เหตุผล และลงชื่อ
รับรองทุกครั้ง

ส่วนที่ ๔

การให้สิทธิในการลา

มาตรา ๖๑ ให้เจ้าของเรือจัดวันหยุดประจำปีให้คนประจำเรือ ปีหนึ่งไม่น้อยกว่า
สามสิบวันโดยได้รับค่าจ้าง ทั้งนี้ ให้เจ้าของเรือเป็นผู้กำหนดล่วงหน้า

ห้ามมิให้เจ้าของเรื่อนับวันและระยะเวลาดังต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของวันหยุดประจำปี

(๑) วันหยุดตามประเพณีและวันหยุดราชการของรัฐเจ้าของเรือ

(๒) ระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือ
ลาเพื่อคลอดบุตร

(๓) วันลาขึ้นฝั่งชั่วคราวตามที่เจ้าของเรือและคนประจำเรือได้ตกลงกัน

(๔) กรณีอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ถ้าเจ้าของเรือให้คนประจำเรือทำงานในวันหยุดประจำปีตามวรรคหนึ่งให้เจ้าของเรือ
จ่ายค่าทำงานในวันหยุดแก่คนประจำเรือเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าของค่าจ้างในส่วนที่คำนวณจ่าย
ตามระยะเวลา

มาตรา ๖๒ การกำหนดวันและระยะเวลาเริ่มต้นหรือสิ้นสุดและท่าเรือที่คนประจำ
เรือจะมีสิทธิหยุดประจำปีนั้นให้เป็นไปตามที่เจ้าของเรือและคนประจำเรือได้ตกลงกัน

คนประจำเรือที่อยู่ระหว่างหยุดประจำปีอาจถูกเรียกกลับมาทำงานได้ ในกรณีที่
จำเป็นฉุกเฉินอย่างยิ่งเท่านั้น โดยเจ้าของเรือต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้าตามสมควร ทั้งนี้ โดยคนประจำเรือ
ให้ความยินยอมเป็นหนังสือเป็นคราวๆ ไป

ส่วนที่ ๕

การส่งตัวกลับ

มาตรา ๖๓ คนประจำเรือซึ่งได้ทำงานบนเรือมาครบสามร้อยหกสิบวันมีสิทธิในการส่งตัวกลับ อนึ่ง หากคนประจำเรือมิได้แจ้งความประสงค์ขอใช้สิทธิดังกล่าวต่อเจ้าของเรือภายในสามสิบวัน ให้ถือว่าสละสิทธิ

ให้เจ้าของเรือจัดการหรือออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาของคนประจำเรือ หรือสถานที่ตามที่ได้ตกลงกันไว้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เรือเดินทะเลอับปางหรือไม่อาจใช้การได้โดยสิ้นเชิง
- (๒) คนประจำเรือประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน
- (๓) เจ้าของเรือบอกเลิกสัญญาจ้างก่อนครบกำหนดตามสัญญาจ้างหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาจ้างโดยคนประจำเรือไม่ยินยอม
- (๔) สัญญาจ้างครบกำหนดในระหว่างเวลาที่คนประจำเรือทำงานอยู่ ณ สถานที่อื่นอันมิใช่สถานที่ทำสัญญาจ้าง
- (๕) เมื่อเจ้าของเรือไม่สามารถดำเนินธุรกิจการเดินเรือต่อไปด้วยผลของกฎหมาย

มาตรา ๖๔ ค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางกลับตามมาตรา ๖๓ หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการเดินทาง ค่าขนส่ง ค่าที่พัก ค่าอาหารในระหว่างการเดินทาง และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นก่อนเวลาออกเดินทางกลับ

ห้ามมิให้เจ้าของเรือเรียกหรือรับค่าใช้จ่ายข้างต้นจากคนประจำเรือ เว้นแต่เป็นการเลิกสัญญาเนื่องจากคนประจำเรือได้กระทำความผิดหน้าที่อย่างร้ายแรงอันซึ่งเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของชีวิตอนามัยของคนประจำเรือและการเดินเรือ

มาตรา ๖๕ ให้เจ้าของเรือจ่ายเงินช่วยเหลือให้แก่คนประจำเรือที่เดินทางกลับตามมาตรา ๖๓ (๑) และ (๒) เท่ากับค่าจ้างในวันทำงานที่คนประจำเรือได้รับก่อนเดินทางกลับตามจำนวนวันของการเดินทางกลับ

มาตรา ๖๖ ห้ามมิให้ห้ระยะเวลาในการส่งตัวกลับเป็นวันลาใด ๆ

หลักเกณฑ์การกำหนดสถานที่ต้นทางและปลายทาง การเดินทาง และวิธีการ
เกี่ยวกับการส่งตัวกลับให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่เจ้าของเรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามความในส่วนนี้ ให้
พนักงานงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งให้เจ้าของเรือดำเนินการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

กรณีที่เจ้าของเรือยังคงฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง และคนประจำเรือนั้นมี
สัญชาติไทยหรือสัญญาคนประจำเรือกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไทยดำเนินการ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ดำเนินการส่งตัวคนประจำเรือกลับ บรรดาค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดแต่การส่งตัวกลับนี้ ให้รัฐนั้น
มีสิทธิไล่เบี่ยจากเจ้าของเรือ และให้มีอำนาจกักเรือของเจ้าของเรือที่เกี่ยวข้องไว้ได้ จนกว่าจะได้รับ
ชำระหนี้ทั้งหมด ตามกฎหมายว่าด้วยการกักเรือ

มาตรา ๖๘ คนประจำเรือซึ่งเป็นเด็กมีสิทธิในการส่งตัวกลับโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
เมื่อทำงานบนเรือมาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน และปรากฏชัดเจนว่าคนประจำเรือ นั้นไม่เหมาะสม
กับการใช้ชีวิตในทะเล ทั้งนี้ เจ้าของเรือต้องแจ้งการส่งตัวกลับพร้อมชี้แจงเหตุผลต่อกรมการขนส่ง
ทางน้ำและพาณิชย์นาวี

ส่วนที่ ๖

เงินทดแทนสำหรับคนประจำเรือ กรณีเรือเสียหายหรือจม

มาตรา ๖๙ สิทธิในการได้รับค่าทดแทนกรณีได้รับบาดเจ็บ ความเสียหาย กรณี
ว่างงาน อันเนื่องมาจากการทำงาน เรือเสียหาย หรือเรือจมเรือเกิดความเสียหาย ทั้งนี้ ตามกฎหมาย
ว่าด้วยเงินทดแทน และกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

มาตรา ๗๐ บรรดาสีทธิเรียกร้องในเงินตามมาตรา ๖๒ ให้มีบุริมสิทธิเช่นเดียวกัน
กับค่าจ้าง

ส่วนที่ ๗

ระดับการจัดอัตราค่าจ้าง

มาตรา ๗๑ เจ้าของเรือมีหน้าที่จัดหาคนประจำเรือมาทำงานในตำแหน่งหน้าที่บนเรือ ในจำนวนที่เพียงพอเหมาะสมกับปริมาณงาน ระยะเวลาการเดินทาง ระยะทาง ประเภทและขนาดของเรือตามที่อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีกำหนด

ส่วนที่ ๘

โอกาสและการพัฒนาทักษะและอาชีพในการจ้างงานคนประจำเรือ

มาตรา ๗๒ ให้ใช้กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมพัฒนาฝีมือแรงงานกับคนประจำเรือโดยอนุโลม

หมวด ๔

ที่พักอาศัย สิ่งสันทนาการ อาหาร และการจัดหาอาหาร

มาตรา ๗๓ ก่อนที่เรือนั้นจะออกเดินทาง เจ้าของเรือมีหน้าที่ต้อง

- (๑) ทำให้เรืออยู่ในสภาพที่สามารถเดินทะเลได้อย่างปลอดภัยในเส้นทางเดินเรือ
- (๒) จัดให้มีคนประจำเรือ เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ และสิ่งจำเป็นให้เหมาะสมแก่ความต้องการสำหรับเรือ และ
- (๓) จัดระวางบรรทุกและส่วนอื่น ๆ ที่ใช้บรรทุกของให้เหมาะสม และปลอดภัยตามสภาพของเรือ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ เจ้าของเรือต้องกระทำการทั้งปวงเท่าที่เป็นธรรมดา และสมควรจะต้องกระทำสำหรับผู้ประกอบอาชีพเดินเรือทางทะเล

มาตรา ๗๔ ถ้ามีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๗๓ เกิดขึ้นหลังจาก บรรทุกของลงเรือหรือเมื่อเรือนั้นออกเดินทางแล้ว เจ้าของเรือ จะต้องจัดการแก้ไขความบกพร่องนั้นโดยเร็ว ที่สุดเท่าที่อยู่ในวิสัยที่ผู้ประกอบการอาชีพจะทำได้ในภาวะเช่นนั้น

ส่วนที่ ๑

ที่พักอาศัยและสิ่งอำนวยความสะดวก อาหารและการจัดหาอาหาร

มาตรา ๗๕ ให้เจ้าของเรือจัดให้มีบริการทางสื่อสาร ไปรษณีย์ วิทยุและข่าวสารทั่วไป แก่คนประจำเรือตามสมควร

มาตรา ๗๖ ให้เจ้าของเรือจัดหาสถานที่บนเรือเดินทะเลหรือที่ท่าเรือพร้อมอุปกรณ์ สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ การบันเทิง การกีฬา การละเล่นและงานอดิเรกอื่นๆ ให้เหมาะสมกับสภาพของ เรือเดินทะเล และเพียงพอกับจำนวนคนประจำเรือ

มาตรา ๗๗ เมื่อเรือเดินทะเลเข้าจอดเทียบท่า เจ้าของเรือต้องอนุญาตให้คนประจำ เรือที่มีได้อยู่ระหว่างการดำเนินงานมีสิทธิลาขึ้นฝั่งได้ตามความเหมาะสม เว้นแต่เจ้าของเรือเห็นว่าเป็นสถานที่ ไม่ปลอดภัยหรือมีข้อห้ามตามกฎหมายท้องถิ่นหรือข้อบังคับของท่าเรือนั้น

ให้เจ้าของเรืออำนวยความสะดวกแก่ภรรยาหรือสามีหรือญาติหรือเพื่อนของคน ประจำเรือเข้าเยี่ยมคนประจำเรือได้เมื่อเรือเดินทะเลเข้าเทียบท่า และอนุญาตให้ภรรยาหรือสามีเดินทาง พร้อมคนประจำเรือในบางครั้งของการเดินเรือเท่าที่สามารถจะทำได้ ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงความปลอดภัย ของบุคคลเหล่านั้นในระหว่างการเดินเรือและความปลอดภัยของเรือเดินทะเลด้วย

มาตรา ๗๘ ให้เจ้าของเรือจัดเสบียงอาหาร ซึ่งมีคุณภาพ ปริมาณ คุณค่าทาง อาหารและน้ำดื่มที่สะอาดให้เหมาะสมกับจำนวนและประเภทของคนประจำเรือ ระยะเวลาและสภาพของ การเดินทาง โดยพนักงานฝ่ายจัดหาอาหาร และคนครัวจะต้องผ่านการฝึกอบรมตามมาตรฐานและ หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๙ ให้เจ้าของเรือจัดให้มีห้องนอน ห้องรับประทานอาหาร ห้องพักผ่อน ห้องน้ำ ห้องส้วมพร้อมเครื่องสุขภัณฑ์ และห้องหรือสถานที่ปฐมพยาบาลพร้อมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกและความปลอดภัยมีจำนวนที่เพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนคนประจำเรือและสภาพของเรือเดินทะเล รวมทั้งต้องมีสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมในเรื่องเกี่ยวกับการระบายอากาศ การควบคุมเสียง อุณหภูมิ และการจัดแสงสว่างให้เพียงพอ ทั้งนี้ ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๒

การคุ้มครองสุขภาพ การรักษาพยาบาล สวัสดิการและการคุ้มครองด้านประกันสังคม

มาตรา ๘๐ ให้เจ้าของเรือจัดให้มีเครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน และกำหนดมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน ทั้งนี้ ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๘๑ คนประจำเรือต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานที่เจ้าของเรือจัดหรือกำหนด

ส่วนที่ ๓

การรับประกันภัยของเจ้าของเรือ

มาตรา ๘๒ ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เจ้าของเรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดที่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ให้เจ้าของเรือเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเพื่อการนั้น

ในกรณีที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เจ้าของเรือดำเนินการชำระหนี้ที่เป็นเงินอย่างใดอย่างหนึ่งให้แก่คนประจำเรือ หากปรากฏว่าเจ้าของเรือไม่ดำเนินการ หรือดำเนินการไม่สอดคล้องกับ

พระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าของเรือดำเนินการชำระหนี้ให้กับคนประจำเรือดังกล่าว ทั้งนี้ ให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดการงานนอกสั่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๓ เจ้าของเรือต้องมีภาระรับผิดชอบในค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเจ็บป่วยและการได้รับบาดเจ็บของคนประจำเรือ ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างเวลาที่เริ่มปฏิบัติหน้าที่จนถึงวันที่ได้ถูกส่งตัวกลับเสร็จสิ้นแล้ว หรือการเจ็บป่วยและการได้รับบาดเจ็บของคนประจำเรืออันเนื่องมาจากการทำงานในช่วงระยะเวลาข้างต้น เว้นแต่การบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยนั้นเกิดขึ้นจากความจงใจของคนประจำเรือเอง หรือปรากฏว่าคนประจำเรือจงใจปกปิดความเจ็บป่วยหรือสุขภาพอันไม่สมบูรณ์ เมื่อเริ่มตกลงมอบหมายงาน

(๒) ค่าใช้จ่ายในการส่งสัมภาระของคนประจำเรือกลับภูมิลำเนาหรือทายาทหรือญาติที่ใกล้ชิดที่สุด

(๓) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดหาประกันทางการเงินที่เจ้าของเรือมีหน้าที่จัดหา ในกรณีที่คนประจำเรือเสียชีวิต หรือทุพพลภาพเป็นเวลานานอันเนื่องมาจากการบาดเจ็บ การเจ็บป่วย หรืออันตรายจากการทำงาน ตามกฎหมาย

(๔) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ยาที่เป็น เครื่องมือทางการแพทย์ ค่าอาหาร และค่าที่พัก ของคนประจำเรือจนกว่าจะหายจากการเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ หรือจนกว่าจะมีการวินิจฉัยว่า ความเจ็บป่วยหรือการที่ไม่สามารถทำงานได้นั้นเป็นการถาวร ทั้งนี้ ไม่เกินระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เริ่มเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ

(๕) ค่าใช้จ่ายในการทำศพตามประเพณีท้องถิ่นหรือศาสนาของคนประจำเรือซึ่งเสียชีวิตนั้น

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ความเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บนั้นเป็นผลให้ไม่สามารถทำงานได้ เจ้าของเรือต้องจ่ายค่าจ้างเต็มจำนวน ตราบเท่าที่คนประจำเรือซึ่งเจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บยังคงพักอยู่บนเรือ หรือจนกว่าจะได้รับการส่งตัวกลับตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่เกินระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่เริ่มเจ็บป่วยหรือบาดเจ็บ

หมวด ๕

ท่าเรือ

มาตรา ๘๕ ให้ท่าเรือมีการให้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกตามที่กำหนดไว้ใน
กฎกระทรวง

หมวด ๖

การบังคับใช้

มาตรา ๘๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ขึ้นตรวจสอบสภาพการทำงานและความเป็นอยู่
บนเรือ สุขภาพ อนามัยของคนประจำเรือจนแน่ใจว่าไม่มีการละเว้นหรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัตินี้

(๑) เรือขนาดตั้งแต่ห้าร้อยตันกรอสไม่ว่าสัญชาติใดที่เข้าเทียบท่าเรือไทยที่ไม่มี
ใบรับรองด้านแรงงานทางทะเลหรือใบประกาศการปฏิบัติการด้านแรงงานทะเล

(๒) เรือไม่ว่าสัญชาติใดที่เข้าเทียบท่าเรือไทยที่มีการร้องเรียนหรือเหตุทำให้เชื่อได้ว่า
ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) มีเหตุอันควรสงสัยได้ว่าเปลี่ยนธงเรือเพื่อประสงค์ที่จะหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตาม
มาตรฐานแรงงานสากล

การตรวจเนื่องมาจากการร้องเรียน พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจได้แต่เฉพาะใน
ขอบเขตของข้อร้องเรียนนั้นเท่านั้น

มาตรา ๘๗ หากปรากฏว่ามีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้ง
ผู้แทนของรัฐเจ้าของธงเรือทราบ พร้อมทั้งแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแรงงานทางทะเลในท่าเรือต่อไปที่
เรือจะแวะจอดทราบโดยทันที

มาตรา ๘๘ ห้ามมิให้ออกจากท่าเรือหากเป็นกรณีฝ่าฝืนที่อาจก่อให้เกิดอันตราย
อย่างชัดแจ้งต่อความปลอดภัย สุขภาพอนามัยของคนประจำเรือ หรือเป็นการฝ่าฝืนร้ายแรง หรือเป็นการ

ฝ่าฝืนซ้ำ จนกว่าจะได้มีการแก้ไขปรับปรุง หรือจนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ยอมรับในแผนการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องดังกล่าว ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้รัฐเจ้าของธง องค์กรเจ้าของเรือ องค์กรคนประจำเรือที่เกี่ยวข้องให้ทราบในทันที และเชิญผู้แทนรัฐมาพบโดยด่วน

หากเจ้าของเรือไม่ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดให้มีคำสั่งเพิกถอนใบรับรองด้านแรงงานทางทะเล

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่เรือไทยเปลี่ยนสัญชาติเรือเป็นสัญชาติอื่นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาเอกสารใบรับรองด้านแรงงานทางทะเลและใบประกาศการปฏิบัติด้านแรงงานทางทะเลให้ประเทศเจ้าของธงเรือใหม่

มาตรา ๙๐ หลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งใบรับรองด้านแรงงานทางทะเล ตลอดจนการต่ออายุ การออกใบรับรองชั่วคราว การตรวจติดตาม ให้เป็นไปตามที่กฎกระทรวงกำหนด

ใบรับรองด้านแรงงานทางทะเลจะออกได้แต่โดยหน่วยงานที่คณะกรรมการรับรองเท่านั้น

มาตรา ๙๑ รายละเอียด หลักเกณฑ์เกี่ยวกับใบประกาศการปฏิบัติการด้านแรงงานทางทะเลให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙๒ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบกิจการหรือสำนักงานของเจ้าของเรือ และสถานที่ทำงานในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบสภาพการทำงานและสภาพการจ้างสอบถามข้อเท็จจริง ถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้างค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด และทะเบียนคนประจำเรือ ปุ่มเรือ เอกสารทะเบียน หนังสือรับรอง และข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้อง เก็บตัวอย่างวัสดุหรือผลิตภัณฑ์เพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และกระทำการอย่างอื่นเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเจ้าของเรือ คนประจำเรือ หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือให้ส่งสิ่งของหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) มีคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๓ ในการปฏิบัติกรตามหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ แสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของเรือหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง และบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกและไม่ขัดขวางการปฏิบัติกรตามหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๙๔ ในกรณีที่บุคคลได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ระยะเวลาที่กำหนด การดำเนินคดีอาญาต่อเจ้าของเรือหรือคนประจำเรือให้เป็นอันระงับไป

มาตรา ๙๕ ในการตรวจสถานประกอบกิจการหรือสำนักงานของเจ้าของเรือหรือสถานที่ทำงาน อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอาจจัดให้แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ หรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเข้าไปในสถานที่ดังกล่าวเพื่อให้ความคิดเห็นหรือช่วยเหลือแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกและไม่ขัดขวางการปฏิบัติกรตามหน้าที่ของแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ หรือผู้เชี่ยวชาญตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙๖ ในการส่งคำสั่งหรือหนังสือของอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะนำไปส่งเอง หรือให้เจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของเจ้าของเรือในเวลาทำการของเจ้าของเรือ ถ้าไม่พบเจ้าของเรือ ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของเจ้าของเรือ หรือพบเจ้าของเรือแต่เจ้าของเรือปฏิเสธไม่ยอมรับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของเจ้าของเรือนั้นก็ได เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเจ้าของเรือได้รับคำสั่งหรือหนังสือของอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นแล้ว

ถ้าการส่งตามวรรคหนึ่งไม่สามารถกระทำได ให้ส่งโดยปิดคำสั่งหรือหนังสือของอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของเจ้าของเรือสถานที่ทำงานของคนประจำเรือ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของเจ้าของเรือ เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวและเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าสามวันแล้ว ให้ถือว่าได้รับคำสั่งหรือหนังสือของอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นแล้ว

มาตรา ๙๙ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ... (เรื่องเงิน) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สรุปข้อเท็จจริงและส่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการกัก เรือปฏิบัติหน้าที่โดยด่วน

- บทกำหนดโทษ -

- บทเฉพาะกาล -

.....